

I det skira och sträva

Tonfallet på konstnären Erik Jeors tredje soloalbum Ombudsman, release i april, är säreget och udda. Till skillnad från de tidigare skivorna, under artistnamnet Balroynigress, sjunger Erik Jeor nu på svenska. Det gör att musiken i flera avseenden förändrar uttryck. Den är intimare och ännu mer försiktig, men samtidigt mer direkt och oskyddad. Det står liksom ingenting i vägen.

Någon kanske kommer att tänka på John Holm, någon annan på Syd Barrett eller Kevin Ayers. Men den pastorala känslan i de akustiska arrangemangen är förrädisk och de minnen som frammanas tycks handla om ambivalens, tvekan, att vara både innanför och utanför bilytan.

Det paradoxala gäller också den egenartade skivtiteln och omslagsbilden från en tom restaurang i utfrätt dagsljus, med krämfärgade stolar och soffor och rena bordsytor som väntar på att användas. Här förmedlas en alldaglig och saklig offentlighet som känns märkligt avlägsen. Vad är det orden berättar om egentligen?

I sången Samantha och Sabrina sjunger Erik Jeor om hur han som 13-åring går upp i det egna tecknandet. Han sitter vid sitt skrivbord dagarna i ända och skapar en egen värld. "En egen hemlig samling växte sakta fram, och nog fanns min egen kropp till hands." Vilket fascinerande sätt att uttrycka sig på. Det skulle kunna vara poesi från 1950-talet, och första gången man hör det studsar man nog en smula inför de udda ordvalen.

Men handens repetitiva rörelser över bilytan skapar en speciell närvaro. Man kan se själva materialiseringen i den akvarellvideo [Släktträdet](https://vimeo.com/61601240) som Erik Jeor har skapat till det instrumentala öppningsspåret där formerna är i ständig upplösning. Det måleriska nuet korrigeras, förskjuts.

Det är svårt att sluta lyssna och man dras snart in i den drömska stämningen, där mötet mellan Erik Jeors röst och väven av melodiska fraser från de akustiska gitarrerna och Ida Lundéns fantastiska klaviaturinsatser skapar en oändlighet i ljudrummet. "I korta fragment, allt som har hänt, känslan av att vara helt transparent." Någon väntar på att någon annan skall anlända. Sitter vid ett av de tomma borden och låter dagsljuset berätta om det som förändras, från en sekund till en annan.

/ Magnus Haglund, Göteborg, 2013